

מיכל גמזו עם אמא חווה, עם אביה חיים, ובשעת עבודתה כרפאית הגמזו שאינה גומז

אני מאד גאה בשמי" מציינת מיכל גמזו, אשר מזכירה דמות של מדונה בשערה העשוי צמה. עיניה החול" מניות והחיוך המונה-לילוי החבוי בוויית פיה.

את השם שלי לא צריך לשנות ויש לי משמעות בעברית. שלא כמו שמות מעובי ברתים אחרים שלפעמים הם מכוערים, ובסיה אף שגורה האימרה "גם זו לטובה". מיכל אינה יודעת בדיוק מהו מקור שמה היא מציינת כי לשם יש מסורת ארוכה במשפחה, והוא ממוצא אירופאי מובהק, ומקורי.

רק במיקרה פנתה מיכל לעסוק ברס" טורציה, רפאות בעברית, והכוונה שיחזור ותיוון יצירות אמנות, שאינה מקצוע בעל דרישה גדולה בארץ. לפני שהחליטה מה תעשה "כשתהיה גדולה" עסקה העלמה בת 29' בעשרות מיקצועות ותחביבים כמו — נגינה בפסנתר ובצ'לו, ריקוד באלט, הוראה, עיתונאות ותכשיטנות.

מיכל היא ילידת תל-אביב. אמה צברית, בעלת תואר בכימיה מאוניברסיטה לבנון נית, אביה, חיים, היה מבקר אמנות ו תיאטרון במשך יותר מ-40 שנה. על שמו המציא הסאטיריקאי אפרים קישון את הביטוי "לגמזו". מיכל למדה בתיכון בבית הספר האמנותי על שם תלמה ילין. לפי התיאוריה של המורה שלי היתה צריכה לצאת ממני פסנתרנית! היא מספרת. לי דבריה קיבלה דחיה מהצבא. כדי ללכת לאקדמיה, אבל אחרי שכוע כלבד החליטה להתגייס. לא אהבתי את אווירת התחרות באקדמיה, הסבירה מיכל. בחינת ראש השנה היתה כל הזמן מול העיניים של כולם. חוץ מזה, אם הייתי גומרת את האקדמיה והולכת לצבא בגיל 22, הייתי משרתת עם פישריות בנות 18 וזה מגוחך.

בצבא ראו בה מתאימה להוראת חיילים ובמשך שנתיים לימדה מיכל עברית, ידיעת הארץ, ותנ"ך לבהורים אשר לא היו רגילים כי בחורה תלמד אותם. רובם היו בעלי דעות מוגדרות לגבי האשה שכל תפקידה מתרכז בהבאת ילדים לעולם.

חמישה

ימים בכלא

שהיא מספרת על שירותה הצבאי. היא מעדיפה לתאר את חמישה הימים שבילתה בכלא הצבאי. ברחתי מתורנות והיה לי מפקד לא כל-כך סימפטי שניספל אלי. הייתי או בבסיס של טבחים ונהגים. הבוסים שלי בתקופה ההיא לא היו רחוקים בהרבה מרמת התלמידים שלי — היו כותי בים לי, תאריך' בט' וע'. אני גם לא

בתו של מבקר-האמנות חיים גמזו עוסקת במיקצוע יוצא-דופן.